ESRABÓK

KAFLA 1

Á fyrsta ríkisári Kýrusar Persakonungs blés Drottinn honum því í brjóst - til þess að orð Drottins fyrir munn Jeremía rættust - að láta boð út ganga um allt ríki sitt, og það í konungsbréfi, á þessa leið:

2 "Svo segir Kýrus Persakonungur: Öll konungsríki jarðarinnar hefir Drottinn, Guð himnanna, gefið mér, og hann hefir skipað mér að reisa sér musteri í Jerúsalem í Júda.

3 Hver sá meðal yðar, sem tilheyrir þjóð hans, með honum sé Guð hans, og hann fari heim til Jerúsalem í Júda og reisi musteri Drottins, Ísraels Guðs. Hann er sá Guð, sem býr í Jerúsalem.

4 Og hvern þann, sem enn er eftir, á sérhverjum þeim stað þar sem hann dvelst sem útlendingur, hann skulu menn á þeim stað styrkja með silfri og gulli og lausafé og kvikfénaði, auk sjálfviljagjafa til Guðs musteris í Jerúsalem."

5 Þá tóku ætthöfðingjar Júda og Benjamíns og prestarnir og levítarnir sig upp - allir þeir, er Guð hafði blásið því í brjóst að fara og reisa musteri Drottins í Jerúsalem.

6 Og allir nágrannar þeirra hjálpuðu þeim um áhöld úr silfri, um gull, um lausafé og um kvikfénað og um gersemar, auk alls þess, er menn gáfu sjálfviljuglega.

7 Kýrus konungur lét af hendi kerin úr musteri Drottins, þau er Nebúkadnesar hafði flutt burt frá Jerúsalem og sett í musteri guðs síns.

8 Kýrus Persakonungur fékk þau í hendur Mítredat féhirði, og hann taldi þau út í hendur Sesbasar, höfðingja Júdaættkvíslar.

9 En talan á þeim var þessi: 30 gullskálar, 1.000 silfurskálar, 29 pönnur,

10 30 könnur af gulli, silfurkönnur minni háttar: 410, önnur ker 1.000 -

11 öll kerin af gulli og silfri til samans 5.400. Allt þetta flutti Sesbasar með sér, þá er hinir herleiddu voru fluttir frá Babýlon heim til Jerúsalem.

KAFLA 2

Þessir eru þeir úr skattlandinu, er heim fóru úr herleiðingarútlegðinni, þeir er Nebúkadnesar konungur í Babýlon hafði herleitt til Babýlon og nú sneru aftur til Jerúsalem og Júda, hver til sinnar borgar,

2 þeir sem komu með Serúbabel, Jósúa, Nehemía, Seraja, Reelja, Mordekai, Bilsan, Mispar, Bigvaí, Rehúm og Baana. Talan á mönnum Ísraelslýðs var:

3 Niðjar Parós: 2.172.

4 Niðjar Sefatja: 372.

[5] Niðjar Ara: 775.

[6] Niðjar Pahat Móabs, sem sé niðjar Jesúa og Jóabs: 2.812.

[7] Niðjar Elams: 1.254.

[8] Niðjar Sattú: 945.

[9] Niðjar Sakkaí: 760.

[10] Niðjar Baní: 642.

[11] Niðjar Bebaí: 623.

[12] Niðjar Asgads: 1.222.

[13] Niðjar Adóníkams: 666.

[14] Niðjar Bigvaí: 2.056.

[15] Niðjar Adíns: 454.

[16] Niðjar Aters, frá Hiskía: 98.

[17] Niðjar Besaí: 323.

[18] Niðjar Jóra: 112.

[19] Niðjar Hasúms: 223.

[20] Niðjar Gibbars: 95.

[21] Ættaðir frá Betlehem: 123.

[22] Menn frá Netófa: 56.

[23] Menn frá Anatót: 128.

[24] Ættaðir frá Asmavet: 42.

[25] Ættaðir frá Kirjat Jearím, Kefíra og Beerót: 743.

[26] Ættaðir frá Rama og Geba: 621.

[27] Menn frá Mikmas: 122.

[28] Menn frá Betel og Aí: 223.

[29] Ættaðir frá Nebó: 52.

[30] Niðjar Magbis: 156.

[31] Niðjar Elams hins annars: 1.254.

[32] Niðjar Haríms: 320.

[33] Ættaðir frá Lód, Hadíd og Ónó: 725.

[34] Ættaðir frá Jeríkó: 345.

[35] Ættaðir frá Senaa: 3.630.

[36] Prestarnir: Niðjar Jedaja, af ætt Jesúa: 973.

[37] Niðjar Immers: 1.052.

[38] Niðjar Pashúrs: 1.247.

[39] Niðjar Haríms: 1.017.

[40] Levítarnir: Niðjar Jesúa og Kadmíels, af niðjum Hódavja: 74.

[41] Söngvararnir: niðjar Asafs: 128.

[42] Niðjar hliðvarðanna: niðjar Sallúms, niðjar Aters, niðjar Talmóns, niðjar Akúbs, niðjar Hatíta, niðjar Sóbaí - alls 139.

[43] Musterisþjónarnir: niðjar Síha, niðjar Hasúfa, niðjar Tabbaóts,

[44] niðjar Kerós, niðjar Síaha, niðjar Padóns,

[45] niðjar Lebana, niðjar Hagaba, niðjar Akúbs,

[46] niðjar Hagabs, niðjar Salmaí, niðjar Hanans,

47 niðjar Giddels, niðjar Gahars, niðjar Reaja,
48 niðjar Resíns, niðjar Nekóda, niðjar Gassams,
49 niðjar Ússa, niðjar Pasea, niðjar Besaí,
50 niðjar Asna, niðjar Meúníta, niðjar Nefísíta,
51 niðjar Bakbúks, niðjar Hakúfa, niðjar Harhúrs,
52 niðjar Baselúts, niðjar Mehída, niðjar Harsa,
53 niðjar Barkós, niðjar Sísera, niðjar Tema,
54 niðjar Nesía, niðjar Hatífa.
55 Niðjar þræla Salómons: niðjar Sótaí, niðjar Sóferets, niðjar Perúda,
56 niðjar Jaala, niðjar Darkóns, niðjar Giddels,
57 niðjar Sefatja, niðjar Hattils, niðjar Pókeret Hassebaíms, niðjar Ami.
58 Allir musterisþjónarnir og niðjar þræla Salómons voru 392.
59 Og þessir eru þeir, sem fóru heim frá Tel Mela, Tel Harsa, Kerúb, Addan, Immer, en kunnu eigi að greina ætt sína og uppruna, hvort þeir væru komnir af Ísrael:
60 Niðjar Delaja, niðjar Tobía, niðjar Nekóda: 652.
61 Og af niðjum prestanna: Niðjar Habaja, niðjar Hakkós, niðjar Barsillaí, er gengið hafði að eiga eina af dætrum Barsillaí Gíleaðíta og nefndur hafði verið nafni þeirra.
62 Þessir leituðu að ættartölum sínum, en þær fundust ekki. Var þeim því hrundið frá prestdómi.
63 Og landstjórinn sagði þeim, að þeir mættu ekki eta af hinu háheilaga, þar til er kæmi fram prestur, er kynni að fara með úrím og túmmím.
64 Allur söfnuðurinn var til samans 42.360,
65 auk þræla þeirra og ambátta, er voru 7.337. Þeir höfðu 200 söngvara og söngkonur.
66 Hestar þeirra voru 736, múlar 245,
67 úlfaldar 435, asnar 6.720.
68 Og sumir ætthöfðingjanna gáfu, er þeir komu til musteris Drottins í Jerúsalem, sjálfviljagjafir til musteris Guðs, til þess að það yrði reist á sínum stað.
69 Gáfu þeir hver eftir efnum sínum í byggingarsjóðinn: í gulli 6.100 daríka og í silfri 5.000 mínur, og 100 prestserki.
70 Þannig settust prestarnir og levítarnir og nokkrir af lýðnum og söngvararnir og hliðverðirnir og musterisþjónarnir að í borgum sínum. Og allur Ísrael tók sér bólfestu í borgum sínum.

KAFLA 3

En er sjöundi mánuðurinn kom, og Ísraelsmenn voru í borgunum, safnaðist lýðurinn saman eins og einn maður í Jerúsalem.
2 Þá tóku þeir sig til, Jósúa Jósadaksson og bræður hans, prestarnir, og Serúbabel Sealtíelsson og bræður hans, og reistu altari Ísraels Guðs, til þess að á því yrðu færðar brennifórnir eftir því, sem fyrir er mælt í lögmáli guðsmannsins Móse.
3 Og þeir reistu altarið þar, er það áður hafði staðið, því að þeim stóð ótti af landsbúum, og færðu Drottni brennifórnir á því, morgunbrennifórnir og kveldbrennifórnir.
4 Og þeir héldu laufskálahátíðina, eftir því sem fyrir er mælt, og báru fram brennifórnir á degi hverjum með réttri tölu, að réttum sið, það er við átti á hverjum degi,
5 og því næst hinar stöðugu brennifórnir, og fórnir tunglkomuhátíðanna og allra hinna

helgu löghátíða Drottins, svo og fórnir allra þeirra, er færðu Drottni sjálfviljafórn.

6 Frá fyrsta degi hins sjöunda mánaðar byrjuðu þeir að færa Drottni brennifórnir, og hafði
þá eigi enn verið lagður grundvöllur að musteri Drottins.

7 Og þeir gáfu steinsmiðunum og trésmiðunum silfur og Sídoningum og Týrusmönnum
mat og drykk og olífuolíu til að flytja sedrusvið frá Líbanon sjóleiðis til Jafó samkvæmt leyfi
Kýrusar Persakonungs þeim til handa.

8 Á öðru ári eftir heimkomu þeirra til húss Guðs í Jerúsalem, í öðrum mánuðinum, byrjuðu
þeir Serúbabel Sealtíelsson og Jósúa Jósadaksson og aðrir bræður þeirra, prestarnir og
levítarnir og allir þeir, er komnir voru úr útlegðinni til Jerúsalem, að setja levíta, tvítuga og
þaðan af eldri, til að hafa eftirlit með byggingu húss Drottins.

9 Og þannig gengu þeir Jósúa, synir hans og bræður hans, Kadmíel og synir hans, synir
Hódavja, synir Henadads, svo og synir þeirra og bræður þeirra, levítarnir, sem einn maður
að því verki að hafa eftirlit með þeim, er unnu að byggingu Guðs húss.

10 Og er smiðirnir lögðu grundvöllinn að musteri Drottins, námu prestarnir þar staðar í
embættisskrúða með lúðra og levítarnir, niðjar Asafs, með skálabumbur, til þess að
vegsama Drottin eftir tilskipun Davíðs Ísraelskonungs.

11 Og þeir hófu að lofa og vegsama Drottin fyrir það, að hann er góður og að miskunn
hans við Ísrael er eilíf. Og allur lýðurinn laust upp miklu fagnaðarópi og lofaði Drottin fyrir
það, að grundvöllur var lagður að húsi Drottins.

12 En margir af prestunum og levítunum og ætthöfðingjunum - öldungar þeir, er séð höfðu
hið fyrra musterið - grétu hástöfum, þegar grundvöllur þessa húss var lagður að þeim
ásjáandi, en margir æptu líka fagnaðar- og gleðióp.

13 Og lýðurinn gat ekki greint fagnaðarópin frá gráthljóðunum í fólkinu, því að lýðurinn
laust upp miklu fagnaðarópi, og heyrðist ómurinn langar leiðir.

KAFLA 4

En er mótstöðumenn Júda og Benjamíns heyrðu, að þeir, er heim voru komnir úr
herleiðingunni, væru að reisa Drottni, Ísraels Guði, musteri,

2 þá gengu þeir fyrir Serúbabel og ætthöfðingjana og sögðu við þá: "Vér viljum byggja
með yður, því að vér leitum yðar Guðs, eins og þér, og honum höfum vér fórnir fært síðan
daga Asarhaddons Assýríukonungs, þess er flutti oss hingað."

3 En Serúbabel og Jósúa og aðrir ætthöfðingjar Ísraels sögðu við þá: "Vér höfum ekkert
saman við yður að sælda um bygginguna á húsi Guðs vors, heldur ætlum vér að reisa það
einir saman Drottni, Ísraels Guði, eins og Kýrus konungur, konungur í Persíu, hefir boðið
oss."

4 Þá gjörðu landsbúar Júdalýð huglausan og hræddu þá frá að byggja,

5 og þeir keyptu menn til að leggja ráð í móti þeim til þess að ónýta fyrirætlun þeirra, alla
ævi Kýrusar Persakonungs og þar til er Daríus Persakonungur tók ríki.

6 Á ríkisárum Ahasverusar, í byrjun ríkisstjórnar hans, rituðu þeir ákæru gegn íbúunum í
Júda og Jerúsalem.

7 En á dögum Artahsasta rituðu þeir Bislam, Mítredat, Tabeel og aðrir samborgarar hans til
Artahsasta, konungs í Persíu. En bréfið var ritað á arameísku og útlagt.

8 Rehúm umboðsmaður og Simsaí ritari skrifuðu Artahsasta konungi bréf um
Jerúsalembúa á þessa leið:

9 "Rehúm umboðsmaður og Simsaí ritari og aðrir samborgarar þeirra, Dínear, Afarsatkear,
Tarpelear, Afarsear, Arkevear, Babýloníumenn, Súsankear, Dehear, Elamítar

10 og þær aðrar þjóðir, er hinn mikli og víðfrægi Asnappar flutti burt og setti niður í borginni
Samaríu og í öðrum héruðum hinumegin Fljóts," og svo framvegis.
11 Þetta er afrit af bréfinu, sem þeir sendu Artahsasta konungi: "Þjónar þínir, mennirnir í
héraðinu hinumegin við Fljótið, og svo framvegis.
12 Það sé konunginum vitanlegt, að Gyðingar þeir, er fóru upp eftir frá þér til vor, eru
komnir til Jerúsalem. Eru þeir að reisa að nýju þessa óeirðargjörnu og vondu borg,
fullgjöra múrana og gjöra við grundvöllinn.
13 Nú sé það konunginum vitanlegt, að ef borg þessi verður endurreist og múrar hennar
fullgjörðir, þá munu þeir hvorki borga skatt, toll né vegagjald, og það mun að lokum verða
konunginum tekjumissir.
14 Nú með því að vér etum salt hallarinnar og oss sæmir ekki að horfa upp á skaða
konungs, þá sendum vér og látum konunginn vita þetta,
15 til þess að leitað verði í ríkisannálum forfeðra þinna. Þá munt þú finna í ríkisannálunum
og komast að raun um, að borg þessi er óeirðargjörn borg og skaðvæn konungum og
skattlöndum og að menn hafa gjört uppreisn í henni frá alda öðli. Fyrir því hefir og borg
þessi verið lögð í eyði.
16 Vér látum konunginn vita, að ef borg þessi verður reist að nýju og múrar hennar
fullgjörðir, þá er úti um landeign þína hinumegin Fljóts."
17 Konungur sendi úrskurð til Rehúms umboðsmanns og Simsaí ritara og til annarra
samborgara þeirra, sem bjuggu í Samaríu og öðrum héruðum hinumegin Fljóts: "Heill og
friður! og svo framvegis.
18 Bréfið, sem þér senduð til vor, hefir verið lesið greinilega fyrir mér.
19 Og er ég hafði svo fyrirskipað, leituðu menn og fundu, að þessi borg hefir frá alda öðli
sýnt konungum mótþróa og að óeirðir og uppreist hafa verið gjörðar í henni.
20 Og voldugir konungar hafa drottnað yfir Jerúsalem og ráðið fyrir öllum héruðum
hinumegin Fljóts, og skattur og tollur og vegagjald hefir verið greitt þeim.
21 Skipið því svo fyrir, að menn þessir hætti, svo að borg þessi verði eigi endurreist, uns
ég læt skipun út ganga.
22 Og gætið yðar, að þér sýnið ekkert tómlæti í þessu, svo að eigi hljótist af mikið tjón fyrir
konungana."
23 Jafnskjótt sem afritið af bréfi Artahsasta konungs hafði verið lesið fyrir þeim Rehúm og
Simsaí ritara og samborgurum þeirra, fóru þeir með skyndi til Jerúsalem til Gyðinga og
neyddu þá með ofríki og ofbeldi til að hætta.
24 Þá var hætt við bygginguna á musteri Guðs í Jerúsalem, og lá hún niðri þar til á öðru
ríkisári Daríusar Persakonungs.

KAFLA 5

Haggaí spámaður og Sakaría Íddósson, spámennirnir, spáðu hjá Gyðingum, þeim er
voru í Júda og Jerúsalem, í nafni Ísraels Guðs, sem yfir þeim var.
2 Þá fóru þeir Serúbabel Sealtíelsson og Jósúa Jósadaksson til og hófu að byggja musteri
Guðs í Jerúsalem, og spámenn Guðs voru með þeim og aðstoðuðu þá.
3 Um þær mundir komu til þeirra Tatnaí, landstjóri héraðsins hinumegin Fljóts, og Star
Bósnaí og samborgarar þeirra og mæltu til þeirra á þessa leið: "Hver hefir leyft yður að
reisa þetta hús og fullgjöra þessa múra?"
4 Síðan mæltu þeir til þeirra á þessa leið: "Hvað heita menn þeir, er reisa stórhýsi þetta?"

5 En auga Guðs þeirra vakti yfir öldungum Gyðinga, svo að menn gátu ekki stöðvað þá,
þar til er málið kæmi til Daríusar og bréfleg skipun um þetta væri komin aftur.
6 Afrit af bréfinu, sem þeir Tatnaí, landstjóri héraðsins hinumegin Fljóts, og Star Bósnaí og
samborgarar hans, Afarsekear, sem bjuggu í héraðinu hinumegin Fljóts, sendu Daríusi
konungi, -
7 skýrslu sendu þeir honum og þannig var ritað í henni: "Hvers kyns heill Daríusi konungi!
8 Konunginum sé vitanlegt, að vér höfum farið til skattlandsins Júda, til musteris hins mikla
Guðs. Er verið að byggja það úr stórum steinum, og eru bjálkar settir inn í veggina. Er
unnið kostgæfilega að verki þessu, og miðar því vel áfram hjá þeim.
9 Því næst spurðum vér öldungana á þessa leið: ‚Hver hefir leyft yður að reisa þetta hús
og fullgjöra þessa múra?'
10 Líka spurðum vér þá að heiti til þess að láta þig vita, svo að vér gætum skrifað upp nöfn
þeirra manna, er forustuna hafa.
11 Og þeir svöruðu oss á þessa leið: ‚Vér erum þjónar Guðs himinsins og jarðarinnar og
reisum að nýju musterið, sem byggt var fyrir ævalöngu, og reisti það og fullgjörði mikill
konungur í Ísrael.
12 En af því að feður vorir höfðu egnt Guð himinsins til reiði, þá ofurseldi hann þá í hendur
Nebúkadnesars Babelkonungs, Kaldeans. Hann lagði musteri þetta í eyði og flutti lýðinn til
Babýloníu.
13 En á fyrsta ári Kýrusar, konungs í Babýlon, veitti Kýrus konungur leyfi til að endurreisa
þetta musteri Guðs.
14 Og einnig gull- og silfuráhöldin úr húsi Guðs, þau er Nebúkadnesar hafði haft á burt úr
musterinu í Jerúsalem og flutt til musterisins í Babýlon, þau tók Kýrus konungur úr
musterinu í Babýlon, og voru þau fengin manni þeim, er hann hafði skipað landstjóra og
Sesbasar hét.
15 Og hann sagði við hann: ‚Tak áhöld þessi, far og legg þau í musterið í Jerúsalem. Hús
Guðs skal aftur reist verða á sínum fyrra stað.'
16 Síðan kom Sesbasar þessi og lagði grundvöllinn að húsi Guðs í Jerúsalem, og síðan
fram á þennan dag hafa menn verið að byggja það, og enn er því ekki lokið.
17 Og nú, ef konunginum þóknast svo, þá sé gjörð leit í fjárhirslu konungsins þar í
Babýlon, hvort svo sé, að Kýrus hafi veitt leyfi til að reisa þetta musteri Guðs í Jerúsalem,
og konungur láti oss vita vilja sinn í þessu máli."

KAFLA 6

Þá gaf Daríus konungur út þá skipun, að leita skyldi í skjalasafnshúsinu, þar sem og
fjársjóðirnir voru lagðir fyrir til geymslu í Babýlon,
2 og bókrolla fannst í Ahmeta, borginni, sem er í skattlandinu Medíu. Og í henni var ritað á
þessa leið: "Merkisatburður.
3 Á fyrsta ári Kýrusar konungs gaf Kýrus konungur út svolátandi skipun: Hús Guðs í
Jerúsalem skal endurreist verða, til þess að menn megi þar færa fórnir, og grundvöllur
þess skal lagður. Það skal vera sextíu álnir á hæð og sextíu álnir á breidd.
4 Lög af stórum steinum skulu vera þrjú og eitt lag af tré, og kostnaðurinn skal greiddur úr
konungshöllinni.
5 Einnig skal gull- og silfuráhöldunum úr húsi Guðs, þeim er Nebúkadnesar hafði á burt úr
musterinu í Jerúsalem og flutti til Babýlon, verða skilað aftur, svo að hvert þeirra komist
aftur í musterið í Jerúsalem á sinn stað, og þú skalt leggja þau í hús Guðs."

6 "Fyrir því skuluð þér - Tatnaí, landstjóri héraðsins hinumegin Fljóts, Star Bósnaí og
samborgarar þeirra, Afarsekear, í héraðinu hinumegin Fljóts - halda yður þar frá.
7 Látið byggingu þessa Guðs húss í friði. Landstjóra Gyðinga og öldungum þeirra er
heimilt að endurreisa þetta Guðs hús á sínum fyrra stað.
8 Og ég hefi gefið út skipun um, hvað þér skuluð láta þessum öldungum Gyðinga í té til
byggingar þessa Guðs húss. Skal mönnum þessum greiddur kostnaðurinn skilvíslega af
tekjum konungs, þeim er hann hefir af sköttum úr héraðinu hinumegin Fljóts, og það
tafarlaust.
9 Og það sem með þarf, bæði ung naut, hrúta og lömb til brennifórna handa Guði
himnanna, hveiti, salt, vín og olíu, það skal láta þeim í té, eftir fyrirsögn prestanna í
Jerúsalem, á degi hverjum, og það prettalaust,
10 til þess að þeir megi færa Guði himnanna fórnir þægilegs ilms og biðja fyrir lífi
konungsins og sona hans.
11 Og ég hefi gefið út þá skipun, að ef nokkur maður breytir á móti úrskurði þessum, þá
skuli taka bjálka úr húsi hans og hann hengdur upp og negldur á hann, en hús hans skal
fyrir þá sök gjöra að mykjuhaug.
12 En sá Guð, sem lætur nafn sitt búa þar, kollsteypi öllum þeim konungum og þjóðum,
sem rétta út hönd sína til þess að breyta út af þessu eða til þess að brjóta niður þetta hús
Guðs í Jerúsalem. Ég, Daríus, hefi gefið út þessa skipun. Skal hún kostgæfilega
framkvæmd."
13 Þá fóru þeir Tatnaí, landstjóri héraðsins hinumegin Fljóts, Star Bósnaí og samborgarar
þeirra nákvæmlega eftir fyrirmælum þeim, er Daríus konungur hafði sent.
14 Og öldungar Gyðinga byggðu, og miðaði þeim vel áfram fyrir spámannsstarf þeirra
Haggaí spámanns og Sakaría Íddóssonar. Og þannig luku þeir byggingunni samkvæmt
skipun Ísraels Guðs og samkvæmt skipun Kýrusar og Daríusar og Artahsasta
Persakonungs.
15 Og hús þetta var fullgjört á þriðja degi adarmánaðar, það er á sjötta ríkisári Daríusar
konungs.
16 Og Ísraelsmenn - prestarnir og levítarnir og aðrir þeir, er komnir voru heim úr
herleiðingunni - héldu vígsluhátíð þessa Guðs húss með fögnuði.
17 Og þeir fórnuðu við vígslu þessa Guðs húss hundrað nautum, tvö hundruð hrútum og
fjögur hundruð lömbum og í syndafórn fyrir allan Ísrael tólf geithöfrum eftir tölu Ísraels
ættkvísla.
18 Og þeir skipuðu presta eftir flokkum þeirra og levíta eftir deildum þeirra, til þess að
gegna þjónustu Guðs í Jerúsalem, samkvæmt fyrirmælum Mósebókar.
19 Og þeir, sem heim voru komnir úr herleiðingunni, héldu páska hinn fjórtánda dag hins
fyrsta mánaðar.
20 Því að prestarnir og levítarnir höfðu hreinsað sig allir sem einn maður, allir voru hreinir.
Og þeir slátruðu páskalambinu fyrir alla þá, er heim voru komnir úr herleiðingunni, og fyrir
bræður þeirra, prestana, og fyrir sjálfa sig.
21 Síðan neyttu Ísraelsmenn þess, þeir er aftur voru heim komnir úr herleiðingunni, og allir
þeir, er skilið höfðu sig frá saurugleik hinna heiðnu þjóða landsins og gengið í flokk með
þeim, til þess að leita Drottins, Ísraels Guðs.
22 Og þannig héldu þeir hátíð hinna ósýrðu brauða í sjö daga með fögnuði, því að Drottinn
hafði glatt þá og snúið hjarta Assýríukonungs til þeirra, svo að hann styrkti hendur þeirra
við byggingu musteris Guðs, Ísraels Guðs.

KAFLA 7

Eftir þessa atburði, á ríkisárum Artahsasta Persakonungs, fór Esra Serajason,
Asarjasonar, Hilkíasonar,
2 Sallúmssonar, Sadókssonar, Ahítúbssonar,
3 Amarjasonar, Asarjasonar, Merajótssonar,
4 Serahjasonar, Ússísonar, Búkkísonar,
5 Abísúasonar, Pínehassonar, Eleasarssonar, Aronssonar æðsta prests, -
6 þessi Esra fór heim frá Babýlon. En hann var fræðimaður, vel að sér í Móselögum, er
Drottinn, Ísraels Guð, hefir gefið, og konungur veitti honum allar bænir hans, með því að
hönd Drottins, Guðs hans, var yfir honum.
7 Og nokkrir af Ísraelsmönnum og af prestunum, levítunum, söngvurunum, hliðvörðunum
og musterisþjónunum fóru með honum til Jerúsalem á sjöunda ríkisári Artahsasta
konungs.
8 Og hann kom til Jerúsalem í fimmta mánuðinum, það var á sjöunda ríkisári konungs.
9 Því að hinn fyrsta dag hins fyrsta mánaðar bjó hann ferð sína frá Babýlon, og hinn fyrsta
dag hins fimmta mánaðar kom hann til Jerúsalem, með því að Guð hans hélt
náðarsamlega hönd sinni yfir honum.
10 Því að Esra hafði snúið huga sínum að því að rannsaka lögmál Drottins og breyta eftir
því og að kenna lög og rétt í Ísrael.
11 Þetta er afrit af bréfinu, sem Artahsasta konungur fékk Esra presti, fræðimanninum,
sem fróður var í ákvæðum boðorða Drottins og í lögum hans, þeim er hann hafði sett
Ísrael:
12 "Artahsasta, konungur konunganna, til Esra prests hins fróða í lögmáli Guðs himnanna,
og svo framvegis.
13 Ég hefi gefið út skipun um, að hver sá í ríki mínu af Ísraelslýð og af prestum hans og
levítum, sem vill fara til Jerúsalem, skuli fara með þér,
14 þar eð þú ert sendur af konungi og sjö ráðgjöfum hans, til þess að gjöra rannsóknir um
Júda og Jerúsalem, samkvæmt lögmáli Guðs þíns, sem þú hefir í höndum,
15 og til að flytja silfur það og gull, sem konungur og ráðgjafar hans sjálfviljuglega hafa
gefið Ísraels Guði, þeim er bústað á í Jerúsalem,
16 svo og allt það silfur og gull, er þú fær í öllu Babelskattlandi, ásamt sjálfviljagjöfum
lýðsins og prestanna, sem og gefa sjálfviljuglega til musteris Guðs síns í Jerúsalem.
17 Fyrir því skalt þú með allri kostgæfni kaupa fyrir fé þetta naut, hrúta, lömb og matfórnir
og dreypifórnir þær, er þar til heyra, og fram bera þær á altarinu í húsi Guðs yðar í
Jerúsalem.
18 Og það sem þér og bræðrum þínum þóknast að gjöra við afganginn af silfrinu og
gullinu, það skuluð þér gjöra samkvæmt vilja Guðs yðar.
19 En áhöldin, sem þér munu verða fengin til guðsþjónustunnar í húsi Guðs þíns, þeim
skalt þú skila óskertum frammi fyrir Guði í Jerúsalem.
20 Og annað það, er með þarf við hús Guðs þíns og þú kannt að þurfa að greiða, það skalt
þú greiða úr féhirslu konungs.
21 Og ég, Artahsasta konungur, hefi gefið út skipun til allra féhirða í héraðinu hinumegin
Fljóts: Allt það, er Esra prestur, sá er fróður er í lögmáli Guðs himnanna, biður yður um,
það skal kostgæfilega í té látið,
22 allt að hundrað talentur silfurs og allt að hundrað kór af hveiti og allt að hundrað bat af
víni og allt að hundrað bat af olífuolíu og salt ómælt.

23 Allt það, sem þörf er á samkvæmt skipun Guðs himnanna, skal kostgæfilega gjört fyrir
hús Guðs himnanna, til þess að reiði komi ekki yfir ríki konungs og sona hans.
24 En yður gefst til vitundar, að engum er heimilt að leggja skatt, toll eða vegagjald á
nokkurn prest eða levíta, söngvara, dyravörð, musterisþjón eða starfsmann við þetta
musteri Guðs.
25 En þú, Esra, skipa þú samkvæmt visku Guðs þíns, þeirri er þú hefir í hendi þér,
dómendur og stjórnendur, til þess að þeir dæmi mál manna hjá öllum lýð í héraðinu
hinumegin Fljóts - hjá þeim er þekkja lög Guðs þíns. Og þeim, er ekki þekkir þau, honum
skuluð þér kenna.
26 En hver sá, er eigi breytir eftir lögmáli Guðs þíns og lögmáli konungsins, á honum skal
dómur vendilega framkvæmdur verða, hvort heldur er til dauða eða til útlegðar eða til
fjárútláta eða til fangelsisvistar."
27 Lofaður sé Drottinn, Guð feðra vorra, sem blásið hefir konunginum slíku í brjóst, að
gjöra musteri Drottins í Jerúsalem dýrlegt,
28 og hneigt til mín hylli konungs og ráðgjafa hans og allra hinna voldugu höfðingja
konungs! Og ég tók í mig hug, með því að hönd Drottins, Guðs míns, hvíldi yfir mér, og
safnaði saman höfðingjum Ísraels til þess að fara heim með mér.

KAFLA 8

Þessir eru ætthöfðingjar þeirra - og þetta er ættarskrá þeirra - er fóru með mér heim frá
Babýlon, þá er Artahsasta konungur sat að völdum:
2 Af niðjum Pínehasar: Gersóm. Af niðjum Ítamars: Daníel. Af niðjum Davíðs: Hattús,
3 sonur Sekanja. Af niðjum Parós: Sakaría og með honum skráðir af karlmönnum 150.
4 Af niðjum Pahat-Móabs: Eljehóenaí Serajason og með honum 200 karlmenn.
5 Af niðjum Sattú: Sekanja Jahasíelsson og með honum 300 karlmenn.
6 Af niðjum Adíns: Ebed Jónatansson og með honum fimm tugir karlmanna.
7 Af niðjum Elams: Jesaja Ataljason og með honum sjö tugir karlmanna.
8 Af niðjum Sefatja: Sebadía Míkaelsson og með honum átta tugir karlmanna.
9 Af niðjum Jóabs: Óbadía Jehíelsson og með honum 218 karlmenn.
10 Af niðjum Baní: Selómít Jósifjason og með honum 160 karlmenn.
11 Af niðjum Bebaí: Sakaría Bebaíson og með honum 28 karlmenn.
12 Af niðjum Asgads: Jóhanan Hakkatansson og með honum 110 karlmenn.
13 Af niðjum Adóníkams, síðkomnir, og þessi voru nöfn þeirra: Elífelet, Jeíel og Semaja, og
með þeim 60 karlmenn.
14 Af niðjum Bigvaí: Útaí og Sabbúd og með þeim 70 karlmenn.
15 Ég safnaði þeim saman við fljótið, sem rennur um Ahava, og lágum vér þar í tjöldum í
þrjá daga. En er ég hugði að fólkinu og prestunum, þá fann ég þar engan af niðjum Leví.
16 Þá sendi ég eftir Elíeser, Aríel, Semaja, Elnatan, Jaríb, Elnatan, Natan, Sakaría og
Mesúllam, ætthöfðingjum, og Jójaríb og Elnatan, kennurum,
17 og bauð þeim að fara til Íddós, höfðingja í Kasifjabyggð, og lagði þeim orð í munn, er
þeir skyldu flytja Íddó, bræðrum hans og musterisþjónunum í Kasifjabyggð, til þess að þeir
mættu útvega oss þjónustumenn í musteri Guðs vors.
18 Og með því að hönd Guðs vors hvíldi náðarsamlega yfir oss, þá færðu þeir oss vel
kunnandi mann af niðjum Mahelí Levísonar, Ísraelssonar, og Serebja og sonu hans og
bræður - átján alls,

19 og Hasabja og með honum Jesaja af niðjum Merarí, bræður hans og sonu þeirra -
tuttugu alls,
20 og af musterisþjónunum, sem Davíð og höfðingjar hans höfðu sett til að þjóna
levítunum: tvö hundruð og tuttugu musterisþjóna. Þeir voru allir nefndir með nafni.
21 Og ég lét boða þar föstu við fljótið Ahava, til þess að vér skyldum auðmýkja oss fyrir
Guði vorum til að biðja hann um farsællega ferð fyrir oss, börn vor og allar eigur vorar.
22 Því að ég fyrirvarð mig að biðja konung um herlið og riddara til verndar fyrir óvinum á
leiðinni. Því að vér höfum sagt konungi: "Hönd Guðs vors hvílir yfir öllum þeim, sem leita
hans, þeim til góðs, en máttur hans og reiði yfir öllum þeim, sem yfirgefa hann."
23 Vér föstuðum því og báðum Guð um þetta, og hann bænheyrði oss.
24 Síðan valdi ég tólf úr af prestahöfðingjunum og Serebja, Hasabja og með þeim tíu af
bræðrum þeirra,
25 og vó þeim út silfrið og gullið og áhöldin - gjöfina til húss Guðs vors, er konungur og
ráðgjafar hans og höfðingjar hans og allir Ísraelsmenn, þeir er þar voru, höfðu gefið.
26 Og þannig vó ég í hendur þeirra sex hundruð og fimmtíu talentur í silfri, hundrað
talentur í silfuráhöldum, hundrað talentur í gulli.
27 Auk þess tuttugu gullkönnur, þúsund daríka virði, og tvö ker af gullgljáum góðum eiri,
dýrmæt sem gull.
28 Og ég sagði við þá: "Þér eruð helgaðir Drottni, og áhöldin eru heilög, og silfrið og gullið
eru sjálfviljagjöf til Drottins, Guðs feðra yðar.
29 Gætið því þessa og varðveitið það, þar til er þér vegið það aftur út í augsýn
prestahöfðingjanna og levítanna og ætthöfðingja Ísraels í Jerúsalem í herbergi musteris
Drottins."
30 Síðan tóku prestarnir og levítarnir við silfrinu og gullinu og áhöldunum eftir vigt til þess
að flytja það til Jerúsalem, til musteris Guðs vors.
31 Því næst lögðum vér upp frá fljótinu Ahava hinn tólfta dag hins fyrsta mánaðar og
héldum til Jerúsalem, og hönd Guðs vors hvíldi yfir oss, svo að hann frelsaði oss undan
valdi óvina og stigamanna.
32 Og vér komum til Jerúsalem og dvöldumst þar í þrjá daga.
33 En á fjórða degi var silfrið og gullið og áhöldin vegin út í musteri Guðs vors í hendur
Meremóts prests Úríasonar, - og með honum var Eleasar Pínehasson, og með þeim voru
levítarnir Jósabad Jesúason og Nóadja Binnúíson -
34 allt saman með tölu og vigt. Og öll vigtin var þá skrifuð upp.
35 Þeir er heim komu úr herleiðingunni, þeir hernumdu, er aftur sneru, færðu Ísraels Guði
brennifórnir: tólf naut fyrir allan Ísrael, níutíu og sex hrúta, sjötíu og sjö lömb, tólf hafra í
syndafórn - allt sem brennifórn Drottni til handa.
36 Og þeir fengu jörlum konungs og landstjórunum í héraðinu hinumegin Fljóts
konungsboðin, og þeir aðstoðuðu lýðinn og musteri Guðs.

KAFLA 9

Þegar þessu var lokið, komu höfðingjarnir til mín og sögðu: "Ísraelslýður og prestarnir og
levítarnir hafa ekki haldið sér frá hinum heiðnu íbúum landsins, sem skylt hefði verið
vegna viðurstyggða þeirra, frá Kanaanítum, Hetítum, Peresítum, Jebúsítum, Ammónítum,
Móabítum, Egyptum og Amórítum,
2 því að þeir hafa tekið sér og sonum sínum konur af dætrum þeirra, og þannig hefir hinn

heilagi ættstofn haft mök við hina heiðnu íbúa landsins, og hafa höfðingjarnir og
yfirmennirnir gengið á undan í þessu tryggðrofi."
3 Þegar ég heyrði þetta, reif ég kyrtil minn og yfirhöfn mína, reytti hár mitt og skegg og sat
agndofa.
4 Þá söfnuðust til mín allir þeir, er óttuðust orð Ísraels Guðs, út af tryggðrofi hinna
hernumdu, en ég sat agndofa allt til kveldfórnar.
5 En er að kveldfórninni var komið, stóð ég upp frá föstu minni og reif um leið enn að nýju
kyrtil minn og yfirhöfn mína. Síðan féll ég á kné, fórnaði höndum til Drottins, Guðs míns,
6 og sagði: "Guð minn, ég fyrirverð mig og blygðast mín að hefja auglit mitt til þín, ó minn
Guð! Því að misgjörðir vorar eru vaxnar oss yfir höfuð og sekt vor orðin svo mikil, að hún
nær til himins.
7 Allt frá dögum feðra vorra fram á þennan dag höfum vér verið í mikilli sekt, og vegna
misgjörða vorra höfum vér verið ofurseldir, konungar vorir og prestar vorir, í hendur
konunga heiðinna landa, undir sverðin, til herleiðingar, til ráns og til háðungar, eins og enn
í dag á sér stað.
8 En nú höfum vér um örskamma stund hlotið miskunn frá Drottni, Guði vorum, með því
að hann lét oss eftir verða leifar, er af komust, og veitti oss bólfestu á sínum heilaga stað,
til þess að Guð vor léti gleðina skína úr augum vorum og veitti oss ofurlítinn nýjan lífsþrótt
í ánauð vorri.
9 Því að ánauðugir erum vér. Þó hefir Guð vor eigi yfirgefið oss í ánauð vorri, heldur
hagað því svo, að vér fundum náð fyrir augliti Persakonunga, svo að þeir veittu oss nýjan
lífsþrótt til að koma upp musteri Guðs vors og reisa það úr rústum og útvega oss umgirtan
bústað í Júda og Jerúsalem.
10 Og hvað eigum vér nú að segja, Guð vor, eftir allt þetta? Því að vér höfum yfirgefið
boðorð þín,
11 sem þú hefir fyrir oss lagt fyrir munn þjóna þinna, spámannanna, er þú sagðir: ‚Landið,
er þér haldið inn í til þess að taka það til eignar, er óhreint land vegna saurugleika hinna
heiðnu landsbúa, vegna viðurstyggða þeirra, er þeir í saurgun sinni hafa fyllt það með
landshornanna milli.
12 Fyrir því skuluð þér hvorki gefa dætur yðar sonum þeirra né taka dætur þeirra sonum
yðar að konum, og um aldur og ævi skuluð þér ekki leitast við að efla farsæld þeirra og
velgengni, til þess að þér eflist og fáið að njóta landsins gæða og megið láta börnum yðar
það eftir í arf um aldur og ævi.'
13 Og eftir allt það, sem yfir oss er komið vegna vondra verka vorra og vorrar miklu sektar
- því að þú, Guð vor, hefir vægt oss og ekki hegnt oss, svo sem vér áttum skilið fyrir
misgjörð vora, og veitt oss slíkar leifar -
14 ættum vér þá enn að nýju að brjóta boðorð þín og mægjast við þær þjóðir, sem
aðhafast slíkar svívirðingar? Mundir þú eigi reiðast oss, þar til er vér værum gjöreyddir,
svo að engar leifar væru eftir né nokkrir þeir, er undan hefðu komist?
15 Drottinn, Ísraels Guð, þú ert réttlátur! Vér erum eftir skildir sem leifar, er undan hafa
komist, svo sem sjá má þann dag í dag. Sjá, vér stöndum frammi fyrir þér í sekt vorri, því
að það er eigi unnt að standast fyrir þér vegna þessa."

KAFLA 10

Meðan Esra baðst þannig fyrir og bar fram játning sína grátandi og knéfallandi frammi
fyrir musteri Guðs, safnaðist til hans mjög mikill skari Ísraelsmanna, karlar og konur og
börn, því að fólkið grét hástöfum.

2 Þá tók Sekanja Jehíelsson, af niðjum Elams, til máls og sagði við Esra: "Vér höfum
brotið á móti Guði vorum, þar sem vér höfum gengið að eiga útlendar konur af hinum
heiðnu íbúum landsins. Þó er ekki öll von úti fyrir Ísrael í þessu efni.

3 Fyrir því skulum vér nú gjöra sáttmála við Guð vorn um að reka burt allar þessar konur
og börn þau, er af þeim eru fædd, eftir ráðum herra míns og þeirra manna, er óttast
boðorð Guðs vors, og það skal verða farið eftir lögmálinu.

4 Rís upp, því að mál þetta hvílir á þér, og vér munum styðja þig. Hertu nú upp hugann og
framkvæmdu þetta."

5 Þá reis Esra upp og lét presta- og levítahöfðingjana og allan Ísrael vinna eið að því, að
þeir skyldu hegða sér eftir þessu, og unnu þeir eiðinn.

6 Og Esra reis upp og gekk burt þaðan er hann hafði verið, fyrir framan musteri Guðs, og
inn í herbergi Jóhanans Eljasíbssonar. Þar var hann um nóttina og neytti hvorki brauðs né
drakk vatn, því að hann var hryggur yfir tryggðrofi hinna herleiddu.

7 Og menn létu boð út ganga um Júda og Jerúsalem til allra þeirra, er heim voru komnir úr
herleiðingunni, að safnast saman í Jerúsalem.

8 Og hver sá, er eigi kæmi innan þriggja daga, samkvæmt ráðstöfun höfðingjanna og
öldunganna - allar eigur hans skyldu banni helgaðar og hann sjálfur rekinn úr söfnuði
hinna herleiddu.

9 Þá söfnuðust allir Júdamenn og Benjamíns saman í Jerúsalem á þriðja degi, það var í
níunda mánuðinum, á tuttugasta degi mánaðarins. Og allt fólkið sat á auða svæðinu fram
undan musteri Guðs, skjálfandi út af þessu og af því að stórrigning var.

10 Þá stóð Esra prestur upp og mælti til þeirra: "Þér hafið rofið tryggðir, með því að ganga
að eiga útlendar konur, til þess að auka á sekt Ísraels.

11 Gjörið því játningu frammi fyrir Drottni, Guði feðra yðar, og gjörið hans vilja og skiljið
yður frá hinum heiðnu íbúum landsins og frá hinum útlendu konum."

12 Og allur söfnuðurinn svaraði og sagði með hárri röddu: "Svo sem þú hefir sagt, þannig
er oss skylt að breyta.

13 En fólkið er margt og rigningatími, svo að vér getum ekki staðið úti. Þetta er og meira
en eins eða tveggja daga verk, því að vér höfum margfaldlega brotið í þessu efni.

14 Gangi því höfðingjar vorir fram fyrir allan söfnuðinn, og allir þeir í borgum vorum, er
gengið hafa að eiga útlendar konur, skulu koma hver á tilteknum tíma, og með þeim
öldungar hverrar borgar og dómarar hennar, þar til er þeir hafa snúið hinni brennandi reiði
Guðs vors frá oss að því er mál þetta snertir."

15 Þeir Jónatan Asahelsson og Jahseja Tikvason einir mótmæltu þessu, og Mesúllam og
Sabtaí levíti studdu þá.

16 Þeir, sem heim voru komnir úr herleiðingunni, gjörðu svo, og Esra prestur valdi sér
menn, ætthöfðingja hinna einstöku ætta, og þá alla með nafni, og settust þeir á ráðstefnu
hinn fyrsta dag hins tíunda mánaðar til þess að rannsaka málið.

17 Og þeir höfðu að öllu leyti útkljáð mál þeirra manna, er gengið höfðu að eiga útlendar
konur, fyrir fyrsta dag hins fyrsta mánaðar.

18 Af niðjum prestanna fundust þessir, er gengið höfðu að eiga útlendar konur: Af niðjum
Jósúa Jósadakssonar og bræðrum hans: Maaseja, Elíeser, Jaríb og Gedalja.

19 Lofuðu þeir með handsali að reka frá sér konur sínar og að fórna hrút vegna sektar
sinnar.

20 Af niðjum Immers: Hananí og Sebadía.
21 Af afkomendum Haríms: Maaseja, Elía, Semaja, Jehíel og Úsía.
22 Af niðjum Pashúrs: Eljóenaí, Maaseja, Ísmael, Netaneel, Jósabad og Elasa.
23 Af levítunum: Jósabad, Símeí og Kelaja - það er Kelíta, Petahja, Júda og Elíeser.
24 Af söngvurunum: Eljasíb. Af hliðvörðunum: Sallúm, Telem og Úrí.
25 Af Ísrael: Af niðjum Parós: Ramja, Jisía, Malkía, Míjamín, Eleasar, Malkía og Benaja.
26 Af niðjum Elams: Mattanja, Sakaría, Jehíel, Abdí, Jeremót og Elía.
27 Af niðjum Sattú: Eljóenaí, Eljasíb, Mattanja, Jeremót, Sabad og Asísa.
28 Af niðjum Bebaí: Jóhanan, Hananja, Sabbaí og Atlaí.
29 Af niðjum Baní: Mesúllam, Mallúk og Adaja, Jasúb, Seal, Jeramót.
30 Af niðjum Pahat Móabs: Adna, Kelal, Benaja, Maaseja, Mattanja, Besaleel, Binnúí og Manasse.
31 Niðjar Haríms: Elíeser, Jisía, Malkía, Semaja, Símeon,
32 Benjamín, Mallúk, Semarja.
33 Af niðjum Hasúms: Matnaí, Mattatta, Sabad, Elífelet, Jeremaí, Manasse, Símeí.
34 Af niðjum Baní: Maadaí, Amram, Úel,
35 Benaja, Bedja, Kelúhí,
36 Vanja, Meremót, Eljasíb,
37 Mattanja, Matnaí, Jaasaí,
38 Baní, Binnúí, Símeí,
39 Selemja, Natan, Adaja,
40 Maknadbaí, Sasaí, Saraí,
41 Asareel, Selemja, Semarja,
42 Sallúm, Amarja, Jósef.
43 Af niðjum Nebós: Jeíel, Mattija, Sabad, Sebína, Jaddaí, Jóel, Benaja.
44 Allir þessir höfðu gengið að eiga útlendar konur. Og það voru konur meðal þeirra, sem höfðu alið börn.

For other languages please go to **www.wordproject.org**